

Lovagias „kilépő”

Krúdy Gyula történetünk idején még „csak” népszerű volt olvasói körében. Amikor Kiss József költő, „az apró természetű szerkesztő úr” közölte első regényét a Hétben, népszerűségével együtt terjedtek róla — főleg férfias szépségeről szóló — legendák is.

Az első világháború derekán, egy zimankós, havas éjszakán, a József körút 17. számú ház előtt találtak rá: bundakabátban, füzetlen cipőben, mozdulatlanul hevert a havas járdán. Kezében szorongatta finom kalapját. Kettős lábtöréssel, lovas menetik vitték a közeli Rókus Kórházba. (Akkor még lovakkal furikáztak a fővárosban a mentők és a tűzoltók.) Az orvosok gipszbe tették a lábát, ám hiába próbálták bizonygatni, hogy semmiképpen sem lehet szó egyszerű elesésről, még ha a járda jeges volt is. A beteg makacsul hallgatott balesetének előzményeiről. Szerencsére belső zúzódásoknak nem volt nyoma, ezért még kíváncsiabbakká váltak az orvosok: mégis, mi történt?

Borítsunk fátylat erre az ügyre! — hajtogatta az író —, szörn sem érdemes a dolog. Ebesont beforr...

De hát Pest nem lett volna Pest, ha az intim barátok, többek között az író több novellájában megénekelt mindentudó rendőri riportter meg az Otthon kör kártyaasztala körüli szerencselovagok tudni nem vélik, hogy a balesetet megelőző időszakban sűrűn látták az író egy minisztériális titkár nagyon csinos, fiatal jeleségével téleeső cukrászdákban (így a Nagymező utcában is), no meg természetesen a József körút 17. számú házban is.

Az asszony a második emeleten lakott. Férje gyakran kísérette főnökét vidékre, ám egy izben varatlanul tért haza. A lovag semmiképp sem akart vele találkozni, elkerülendő tehát a bonyodalmakat, feltépte az erkélyre nyíló szárnyas ajtót, s a második emeletről „kilépett” a József körútra.

Még jó, hogy akadtak kései járókelők a havas éjszakában. A lovag korábban tornász és evezősbajnok is volt, nála egy ilyen gyors elhatalozás és ugrás szinte semmiségnek tetszett. Csak az sajtította a szívét, mint jóral utóbb, már férfikora délen vallotta be, hogy a kórházban szép számú látogatója sorából éppen a szépasszony hiányzott...

Szabó József